

ærede Medlem tillade mig at bemærke, at der i Kjøbenhavns Communalbestyrelse, i Borgerrepræsentationen hævdede sig Stemmer derimod, og det saaledes, at det kun var med een Stemme, nemlig Formandens, at der blev Majoritet derfor, og naar man vil lægge nogen stor Vægt paa, at Communalbestyrelsen har sluttet sig til Forslaget, saa skal jeg fremhæve, at denne Sag kom saa sild — hvad der iøvrigt ikke er noget Enestaaende — fra Ministeriet til Magistraten og fra denne til Borgerrepræsentationen, at der ikke var Tid for denne til at udsætte et Udvalg, saa at man altsaa har maattet behandle den, uden at den i Forveien var bleven gjort til Gjenstand for en noiere Drostelse, og uden at det derfor var muligt at fremstille tydeligt og i det Enkeltgaaende de Byrder, der derigjennem paalægdes Kjøbenhavn fremfor det øvrige Land. Naar det høitærede Medlem, der sidst talte, bestandig gjentog, at det ikke var nogen særdeles Byrde, der ved dette Forslag blev paalagt Kjøbenhavns Borgere, saa er det gjentagne Gange, uden at det ærede Medlem i den Henseende har gjort nogen bestemt anden Oplysning gjældende, fremstillet, at det er i Krigstilsælde, at Byrden vil blive meget stor. Sammentigner man, hvad Hærloven fordrer, at der nemlig af Forstærkningsmandskabet skal dannes for de forskjellige Halvbrigadefredsene een Bataillon, men man derimod for Kjøbenhavn fordrer, at der skal dannes tre Batailloner foruden den givne Forstærkningsbataillon, saa følger deraf, efter det Antal og de Styrkelister, der ere Udvalget meddeelte, at ved Udbrudet af Krig vil man, naar Forstærkningsmandskabet ophydes, strax i Kjøbenhavn opbyde de 6 à 7 Mars Mandskab, hvorimod man i det øvrige Land, naar man der opbyder Forstærkningen, kun vil opbyde 2 à 3 Mars Mandskab. Jeg troer saaledes, at det er uimodsigeligt, at der i Krigstilsælde vil blive fordret langt større Offre af Kjøbenhavns Borgere, end der fordres af det øvrige Land. Det er fra dette Synspunkt, at Udvalget har udtalt som sin Mening, at der efter Lovforslaget vil blive paalagt Kjøbenhavn større Byrder i Krigstid end det øvrige Land. Hvad derimod angaar Fredstid, saa er virkelig denne

Byrde saa ringe og ligegyldig, at vistnok Ingen vil gjøre nogen som helst Modstand, om ogsaa Byrden der var meget større.

Ordføreren: Jeg turde maaskee til det, det ærede Medlem nu omtalte angaaende Forhandlingerne i Communalbestyrelsen, føie, at den Indstilling fra Magistraten, som blev lagt til Grund for Forhandlingerne, uetop med fremhævet Skrift udtaler den Tanke, at man maatte lægge fortrinlig Vægt paa, at de Vedkommende kunde blive til Tjeneste i deres Hjem, hvorimod de Andre skulde reise bort fra Hjemmet. Kjøbenhavns Communalbestyrelse er vel gaaet ind paa, hvad den vidste vilde blive fordret, men fremhævede som Grund dertil, at de Vedkommende fik en privilegeret Stilling derved, at de ikke vilde komme udenfor Kjøbenhavn, naar de skulle gjøre activ Tjeneste. Denne Bestemmelse blev imidlertid noget forandret under Forhandlingerne, og jeg haaber, at den idag ganske skal udgaae, men naar denne Bestemmelse bortfalder, vil Stillingen jo, seet fra Communalbestyrelsens Standpunkt, blive en noget anden end efter de Forhandlinger, der have fundet Sted og ere komne til vor Kundskab; men hvorledes end Communalbestyrelsen har stillet sig, saa fastholder jeg, hvad jeg tidligere har tilladt mig, at udtale, at det er et Spørgsmaal, som i ingen som helst Henseende kan lægges ind eller høre under Communerraadens Afgjørelse. Egeoverfor det meget ærede Medlem for Helsingør (Maasloff) turde jeg maaskee gjøre nogle enkelte Bemærkninger. Det ærede Medlem udrev af mit Foredrag et Ord, som jeg skulde have brugt, nemlig Ordet „uhyre“; jeg veed ikke, om jeg har brugt dette Ord, men jeg er overbevist om, at har jeg brugt det, saa er det ikke i den Forbindelse, hvori det ærede Medlem benyttede det. Naar derimod det ærede Medlem gjør Indsigelse imod den Utring, jeg ansøgte, ikke enestaaende, men i Forbindelse med en anden Sætning, nemlig at vi have en staaende Hær, saa veed jeg virkelig ikke, om det ærede Medlems Indsigelse derimod kan modbevise, hvad jeg i den Henseende har sagt. Hvad er da Kjendemaaket for en staaende Hær, naar vor ikke skulde kaldes saa-